

M i R A

Justis og politidepartementet
Innvandreravdelingen
Postboks 8005 Dep.
0030 Oslo

Oslo, 25. juli, 2011

Deres ref.: 201007827

Høringsuttalelse – div. endringer i utlendingsloven og utlendingsforskriften (delegasjon av avslagskompetanse i visumsaker, adgang til arbeid i riket for familiemedlemmer til diplomater mv., oppretting av feil)

MiRA ressurscenter for kvinner med minoritetsbakgrunn takker departementet for å bli hørt i denne saken.

Vi ønsker å kommentere endringer i loven om at også kompetanse til å avslå en søknad om visum skal kunne delegeres til et annet Schengenland, samt til endringer i forskriftene som fastsetter vilkårene for adgang til arbeid for familiemedlemmer av diplomater, mens vi har ingen kommentarer til deres oppretting av språklige feil i lovparagrafen 102.

MiRA-Senteret mener at norske myndigheter selv bør være de som behandler søknader om visum til Norge i sin helhet, og at dette arbeidet ikke skal kunne delegeres til andre Schengenland som skal representere Norge. De bør altså både innvilge og avslå visumsøknader, selv om dette vil kunne føre til merarbeid i forhold til gjeldende regler. Til tross for at Visumforordningen har innført en felles minimumsstandard for alle Schengenland for å ivareta søkers rettssikkerhet, vet vi at innvilgelse av visum blir praktisert svært ulikt i de ulike Schengenlandene. Vi vil her vise til problemene ved Universitet i Oslo, der for eksempel Ghanesiske studenter, som allerede har fått stipend og studieplass ved UiO, ikke klarer å komme til studiestart fordi den danske ambassade (som er delegert innvilgelsesmyndighet på vegne av Norge) har vært så restriktive i visumsprosessen at studentene ikke får sitt visum før lenge etter studiestart. Dette fører til problemer for studenter som ufrivillig blir betydelig forsinket i sine studier, samtidig som det skaper problemer for studieprogrammene ved universitetene.

Vi mener derfor at det er viktig at norske myndigheter selv tar hånd om visumsøknader, og at dette arbeidet ikke delegeres til andre land med andre praksiser for dette arbeidet.

Vi støtter forslaget (til paragraf 1-5 annet ledd) om at familiemedlemmer til diplomater mv. ikke bare unntaksvis, men *skal* gis tillatelse til å ta arbeid og drive ervervsvirksomhet i landet. Vi ser derimot ingen grunn til at også disse personene skal ha diplomatisk immunitet.

Vennlig hilsen

Fakhra Salimi
Leder